

בש"פ 6408/21 - עבדאללה בDIR נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6408/21

כבוד השופט י' אלרון

לפני:

عبدالלה בDIR

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המ徇ז מרכז-lod ב-מ"ת
13384-08-21 מיום 14.9.2021 שניתנה על ידי
השופט מיכל ברנט

תאריך הישיבה:
כ"ז בתשרי התשפ"ב (3.10.2021)

בשם העורר:
עו"ד ג'ילג'ולי אוחב

בשם המשיבה:
עו"ד חיים שוויצר

החלטה

1. בפניו ערנלי פיסעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"א-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), על ההחלטה של בית המשפט המ徇ז מרכז-lod (השופט מ' ברנט) ב-מ"ת 13384-08-21 מיום 14.9.2021 בקשר ל开阔ה העמצער העורר עדות מההיליך מהמשפטית פנגדו.

2. ביום 5.8.2021 הוגש נגד העורר ונאשם נוסף (להלן: לאחר) כתוב אישום המיחס להם עבירות נשיאת נשק ותחמושת בצוותא, לפי סעיפים 144(ב) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ירי באזרור מגורים בצוותא, לפי סעיפים 341 ו-29 לחוק; ושיבוש מהלכי משפט בצוותא, לפי סעיפים 244 ו-29 לחוק.

עמוד 1

על פי הנטען בכתב האישום, ביום 13.7.2021 יצאו העורר והאחר מביתו של الآخرון בכפר קאסם, כשהם נושאים עם רימון הלם, אקדח ותחמושת. במהלך נסיעתם, שינו השניים את לוחית הרישוי של הרכב בו נסעו, במטרה להקשות על גילוי זהותם.

כמתואר, סמוך לשעה 21:46 העורר והאחר התקרבו ברכbam לבתו של א.א. בכפר קאסם,ומי מהם הוציא את ידו מחוץ לרכב, וירה מהאקדח שבע יריות לעבר הבית. כמה דקות לאחר מכן, סמוך לשעה 21:50, התקרבו השניים ברכbam לבתו של א.א - ב.ב, וממי מהם הוציא את ידו מחוץ לרכב, וירה מהאקדח שש יריות לעבר הבית, ופגע בדלת הכניסה. בהמשך, מי מהם יצא מהרכב והשליך רימון הלם לכיוון חצר הבית, והשניים נמלטו מהמקום.

.3. בדבבד עמה השכתה באישום הוגש המשיב הבקשה למעצר עד תום המהילכים.

בבקשה הנטענדבר קיומן של ראיות לכואורה למינוחם לעורר בכתב האישום, וכן קיומה של עילת מעצר וחזקת מסוכנות בעניינו, מתקוף סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, לאור טיב העבירות ונסיבות ביצוען, המקומות חשש לסיכון בטחון הציבור; מכוח סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים, משמדובר בעבירות שבוצעו באמצעות נשק חם; וכן מכוח סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים, שכן ישנו סוד סביר לחשש לשימוש הלייני משפט, משני העורר והאחר את מספר הרכב ששימש אותם לביצוע העבירות המזוההות להם.

בהתייחס לראיות הלכאorias בעניינו של העורר, הצבע בא כוח המשיבה עלטעוד ממצלמות האבטחה, בהן נצפה העורר מתין לאחר בסמוך לרכב, כאשר זה الآخرן יורד בגרם המדרגות מבתו, אוחז בדבר מה בידו, והשניים נכנסים לרכב בו נוהג העורר, אשר נצפה בהמשך ציר הזמן של ביצוע הירי. נטען, כי בכך יש כדי ללמוד על שהיית השניים ברכב בפרק הזמן הקצרים של אירוע הירוי, עד לשובם לביהם. עוד ציין בא כוח המשיבה את דבר הודעת העורר כי נוג ברכב, וסתירת גרסתו כי נסע לבית קרוביו בצפון הכפר, על ידי הودעת רعيיתו וצילומי האבטחה.

עיקר ההליך בבית המשפט המחויז

.4. ביום 14.9.2021 דחה בית המשפט המחויז את טענת העורר כי הבקשה מושחתה על ראיות נסיבותיות וכי אין "כל ראייה" הקושרת אותו למעשים המזוהים לו בכתב האישום. הודהש, כי טענתו העיקרית של העורר – שאמן הסיע את الآخر ברכב, אך לא תועד בו לבדוק בהן בוצעו העבירות, נסתירה מחומר הראיות המציג תיעוד רציף של נסיעת הרכב לزيارة הירוי הראשונה והשנייה, כאשר העורר זיהה עצמו כמי שהתיישב במושב הנהג 11 דקות עבור לאירוע הירוי הראשוני.

בית המשפט המחויז ציין כי טענת האלibi של העורר, ולפיה רעייתו התקשרה אליו ושירות לאחר מכון הסיע אותו לאחר לבית הירוי, נסתירה על ידי גרסת רעייתו, אשר מסרה כי התקשרה אליו מאוחר יותר, והעורר הגיע לאסוף אותה כעבור שעה. הודהש, כי חלוף הזמן ממועד האירועים ועד למתן הודעתה אינו ממשך, ואין בו כדי להסביר את הסתרה בין דברי העורר לדברי רעייתו.

עוד נקבע כי ישנה סתייה בדבריו של העורר, אשר "נזכר" ושינה גרסתו במהלך חקירתו, ועל כן ולאור כל האמור לעיל, אשר לעבירות הנشك המcioחות לו, קיימת מסכת ראייתית לכאורה מספקת למעצרו עד תום הליכים. לצד זאת, קבע בית המשפט המחווי כי עוצמת הריאות באשר לעבירות **шибוש ההליכים** "חלשה יותר".

טענות הצדדים בערר

5. בערר שלפני טען בא כוח העורר כי בית המשפט המחווי "לא התחשב" בגרסתו, במסגרת גרס כי אמנים הגיעו לבתו של האח ונסע עמו ברכבו, אך עזב את הרכב בשלב מסוים, ולא ידע על הירוי או על הימצאות כל' נשק ברכב.

עוד נטען כי בצילומות האבטחה אין רצף מתמשך לפיו ניתן לראותו נהג ברכב במועד בו התרחשו שני אירועי הירוי. הודגש, כי גרסת רعيיתו נגבהה זמן רב לאחר האירוע, באופן שיש בכך להסביר את אי ההתאמנה הנטענת, וכי מעצרו נסמך על זיהויו בצילומות האבטחה בלבד. לבסוף, טען בא כוח העורר כי יש לתת משקל להעדר עבר פלילי בעניינו, ולעובדה כי נעדר מניע הקשור אליו לביצוע העבירות.

6. מנגד, בא כוח המשיבה הפנה לтиיעוד צילומים מצלמות האבטחה, המתעד הן את העורר והן את האח שעובר לאירועים ובสมוך מאוד לביצועם, באופן הקשור אותם בבירור לרכב ממנו בוצע הירוי. על כן, הדגיש בא כוח המשיבה כי אין להתערב בהחלטתו המונומחת והمفופרת של בית המשפט המחווי, וש להותיר את מעצר העורר על כנו.

דין והכרעה

.7. דין הערר להידוחות.

8. כדי, לצורכי מעצרו של הנאשם בטלת טומת הלייכספטייסנגדו, נדרש להוכיח כי מושל "ראיית לכאורה להוכחת האשמה", בהתאם לפסקה 21(א) לחוק המעצרם. בשלבה של ההליך לא נדרשת הוכחה כי העורר ביצע את העבירות המcioחות לו, אלא די בכך שקיימות ראיות בעלות פוטנציאל להביא להרשעתו בתום ההליך (בש"פ 96/2021 פלוני מдинתיישראל (19.1.2021)).

9. לאחר שיענית בערר, בנספחו ובחומרה ראיות אלו הפנה בא כוח המשיבה, ובכלל זה לтиיעוד הצילומי ולגרסת רעייתו של העורר, שוכנעתי כי מוקה דוגמת המשיבה הבסיסה תשתיית ראייתית כלוארים מספקת. מחומר הראיות עולה כי העורר נהג ברכב דקודות ספורות עוגר לביצוע הירוי הראשון, וירד מהרכב דקודות ספורות לאחר מכן – צילומי האבטחה שהוצגו בפניי מדברים בעוד עצם. עוד יש לציין את העובדה שהעורר שינה את גרסתו לאחר חקירתו, וכי טענת האלibi לה טען נסתירה הן מחומר הראיות וצילומי האבטחה, והן מגרסת רעייתו.

די בריאות אלו כדי ליחס לעורר לכאורה את עבירות הנشك המcioחות לו, המקומות חזקתו מסוכנות סטטוטורית שלא ניתן לאינה בדרך של חלופת מעצר, אלא במקרים חריגים (בש"פ 5119/20 מдинתיישראל ג'밸י)

.(24.7.2020)

וiodash - בית המשפט המ徇ז, כעולה מהחלטתו המפורטת והמנומקמת, בוחן את חומר הראיות לפני ולפנים, והגיע לכל מסקנה בדבר קיומן של ראיות לכואיות וועלית מעצר, ובדין הורה על מעצר העורר עד לתום ההליך הפלילי בעניינו.

אשר על כן, העරר נדחה.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשפ"ב (4.10.2021).

שפט
